

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **GRASO a.s.**, se sídlem Šantova 656/6, Olomouc, zastoupen JUDr. Miloslavem Drbálkem, advokátem se sídlem Na Návsi 15, Radslavice, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2021, č. j. MPSV-2021/132867-421/1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 26. 4. 2022, č. j. 60 Ad 4/2022-96,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost žalobce **se zamítá.**
- II.** Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a důvody kasační stížnosti

[1] Úřad práce ČR, krajská pobočka v Olomouci rozhodnutím ze dne ze dne 24. 6. 2021, č. j. OLA-T-270/2020, neposkytl žalobci dle § 78a odst. 3, 6, 7, 8 písm. c) a e) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce za 2. čtvrtletí roku 2020 ve výši 23 511,80 Kč dle § 78 a odst. 2 zákona o zaměstnanosti, a ve výši 3 000 Kč dle § 78a odst. 3 zákona o zaměstnanosti. Žalovaný pak napadeným rozhodnutím zamítl jeho odvolání.

[2] Žalobce se proti napadenému rozhodnutí bránil žalobou podanou ke Krajskému soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci (dále jen „krajský soud“), který řízení o ní zastavil, jelikož žalobce neuhradil soudní poplatek ve stanovené lhůtě.

[3] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) prostřednictvím krajského soudu kasační stížnost podle § 103 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.). Uvedl, že zaplatil soudní poplatek dne 2. 5. 2022 a navrhuje, aby bylo v řízení pokračováno.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[4] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Zjistil, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a je projednatelná. Důvodnost kasační stížnosti posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích *„[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.“*

[7] Podle § 40 odst. 1 věta první s. ř. s. *„[l]hůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.“*

[8] Podle § 40 odst. 3 s. ř. s. *„[p]řípadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.“*

[9] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., *„soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon“.*

[10] Jak Nejvyšší správní soud zjistil ze spisu krajského soudu, usnesením ze dne 28. 3. 2022, č. j. 60 Ad 4/2022-47, soud vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a stanovil mu lhůtu 15 dnů k jeho uhrazení. Současně jej poučil o následcích nesplnění této výzvy v podobě zastavení řízení. Výzva k zaplacení soudního poplatku byla zástupci žalobce doručena dne 31. 3. 2022.

[11] Lhůta pro zaplacení soudního poplatku v souladu s § 40 odst. 1 věta první s. ř. s. počala běžet dne 1. 4. 2022, tj. den po doručení výzvy k zaplacení soudního poplatku, přičemž poslední den této patnáctidenní lhůty připadl na pátek 15. 4. 2022, který však byl státním svátkem (Velký pátek). V souladu s § 40 odst. 3 s. ř. s. tedy poslední den pro zaplacení soudního poplatku se posunul až na úterý 19. 4. 2022, jelikož 16. 4. a 17. 4. 2022 byl víkend a 18. 4. 2022 byl státní svátek (Velikonoční pondělí).

pokračování

[12] Ze spisu krajského soudu pak kasační soud také zjistil, že stěžovatel soudní poplatek ve lhůtě (do 19. 4. 2022) nezaplatil. Jelikož tedy marně uplynula patnáctidenní lhůta k jeho zaplacení, soud řízení zastavil usnesením ze dne 26. 4. 2022, č. j. 60 Ad 4/2022-96, které bylo zástupci stěžovatele doručeno 1. 5. 2022. Zároveň také v této věci nebyl žalobce osvobozen od soudního poplatku.

[13] Stěžovatel následně soudní poplatek uhradil ve správné výši poštovní poukázkou, to však až dne 2. 5. 2022, tedy téměř dva týdny po uplynutí řádné lhůty. Jak plyne z § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Krajský soud tedy ani neměl jinou možnost, než řízení zastavit. Nejvyšší správní soud nemůže v nyní souzené věci zrušit napadené usnesení a přikázat krajskému soudu v řízení pokračovat, a to právě s ohledem na pozdní zaplacení soudního poplatku; zákon mu takový postup totiž neumožňuje.

[14] Kasační stížnost proti usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku slouží k ochraně účastníka před nezákonností tohoto usnesení či postupu krajského soudu předcházejícího jeho vydání. Lze se jí bránit například proti zastavení řízení poté, co soud stanovil účastníkovi k dodatečnému zaplacení soudního poplatku příliš krátkou lhůtu, proti zastavení řízení bez řádného poučení o následcích nezaplacení soudního poplatku ve výzvě k jeho dodatečnému zaplacení, proti zastavení řízení za situace, kdy výzva k dodatečnému zaplacení soudního poplatku nebyla účastníkovi řízení či jeho zástupci řádně doručena, proti zastavení řízení za situace, kdy účastník soudní poplatek ve skutečnosti zaplatil, avšak soud tuto skutečnost nepostřehl či řádně nezohlednil, proti zastavení řízení z důvodu, že soud měl neoprávněně za to, že účastník poplatkové povinnosti podléhá či že soudní poplatek má být v jeho věci placen ve vyšší částce, než zákon ve skutečnosti stanoví, proti zastavení řízení předtím, než bylo pravomocně rozhodnuto o žádosti účastníka o osvobození od soudního poplatku, či proti zastavení řízení bez toho, aby byl účastník po vydání usnesení o zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků znovu vyzván k zaplacení poplatku v dodatečně přiměřené lhůtě (viz usnesení ze dne 8. 9. 2005, č. j. Na 225/2005-110).

[15] Krajský soud postupoval v řízení řádně a dostal všem zákonným požadavkům na výzvu k uhrazení soudního poplatku, včetně řádného poučení. Jak kasační soud uvedl již výše, k jeho pozdnímu uhrazení nelze přihlížet.

[16] Soud pouze na okraj dodává, že před novelou zákona o soudních poplatcích provedenou zákonem č. 296/2017 Sb., bylo možné přihlížet k pozdnímu zaplacení soudního poplatku v případech, kdy byl uhrazen před doručením usnesení o zastavení řízení. Tato úprava však není více než 5 let účinná, a zákon tak nedává jinou možnost než k pozdnímu uhrazení nepřihlížet a řízení zastavit. Současná úprava byla také shledána ústavně konformní a to nálezem Ústavního soudu ze dne 30. 3. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 9/20.

III. Závěr a náklady řízení

[17] Nejvyšší správní soud tedy neshledal argumentaci stěžovatele důvodnou. Proto kasační stížnost proti usnesení krajského soudu podle § 110 odst. 1 s. ř. s., poslední věty, zamítl.

[18] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. října 2022

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu